

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00752/18-23

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako věcně příslušný orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 29. srpna 2018 takto:

Společnost [redacted] se sídlem [redacted],

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku

1. podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když:

- dne 29. listopadu 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted]
- dne 30. listopadu 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 12. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted]
- dne 22. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 27. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 20. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],

přičemž shora uvedení adresáti obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci šířitele ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení

elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas

2. podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když

- dne 29. listopadu 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted]
- dne 30. listopadu 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 12. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted]
- dne 22. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 27. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 20. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],

přičemž tyto zaslání zprávy nebyly zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označeny,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zaslala shora uvedené zprávy bez jejich zřetelného a jasného označení jako obchodní sdělení

3. podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když

- dne 29. listopadu 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted]
- dne 30. listopadu 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted]
- dne 22. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 27. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],
- dne 20. února 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] nabídku webové prezentace na elektronickou adresu [redacted],

přičemž tyto zaslání zprávy skrývaly nebo utajovaly totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečnila,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zasílat obchodní sdělení pouze pokud neskrývají nebo neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

II. za což se jí podle § 35 písm. b) ve spojení s § 41 zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 69.000 Kč
(slovy šedesátdevěttisíc korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1, 2 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti se šířením obchodních sdělení bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo obviněné, společnosti [redacted] se sídlem [redacted] doručeno dne 14. června 2018. Podkladem pro zahájení řízení byly stížnosti doručené správnímu orgánu v období od 29. listopadu 2017 do 21. března 2018.

V rámci řízení o přestupku správní orgán vyhodnotil obsah předmětných sdělení, která obsahovala nabídku obviněné a odkazovala též na její webové stránky ([redacted]). Dále prostřednictvím whois databáze na [redacted] ověřoval správní orgán držitele doménových jmen, ze kterých byla předmětná obchodní sdělení zasílána, jednalo se o [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] přičemž zjistil, že držitelem všech výše uvedených doménových jmen je obviněná. Výše uvedené zjišťované skutečnosti jsou evidovány pod Čj. UOOU-00752/18-7.

Dne 13. června 2018 bylo obviněné zasláno oznámení o zahájení řízení (Čj. UOOU-00752/18-9), které bylo obviněné doručeno týž den a obviněná si dle dodejky tento dokument převzala dne 14. června 2018. V rámci oznámení o zahájení řízení vyzval správní orgán obviněnou, aby se ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto dokumentu vyjádřila ke shora uvedeným elektronickým adresám adresátů a též doložila relevantní skutečnosti, které by obviněnou opravňovaly k zasílání obchodních sdělení.

K předmětu řízení je třeba obecně uvést, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož nabízela služby obviněné, tedy nabídku webové prezentace firem. Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve

vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) je k této opakovanosti přihlédnuto při ukládání správní sankce jako ke způsobu spáchání přestupku. Adresná opakovanost tak znamená, že obchodní sdělení jsou zasílání témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost nebyla v tomto řízení prokázána.

K výroku I bod 1 tohoto rozhodnutí správní orgán dodává, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazník), je povinna dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Správní orgán k souhlasu dále dodává, že v případě uživatele elektronické adresy [redacted] bylo správnímu orgánu doloženo, že již v roce 2012 odmítal pan [redacted], jednatel [redacted] zasílání obchodních sdělení ve prospěch tohoto sdružení, a to prostřednictvím zaslané e-mailové zprávy na [redacted] (jednalo se o e-mailovou adresu, ze které bylo stěžovateli dne 14. února 2012 zasláno obchodní sdělení týkající se novinek v internetové prezentaci) dne 15. února 2012, ve které uvedl: „Vzhledem k tomu, že máme vlastní internetové stránky, nemáme o Vaše služby zájem.“ (viz příloha k Čj. UOOU-00752/18-17).

Obviněná se k předmětu řízení vyjádřila až dne 9. července 2018 a to tím způsobem, že zaslala výpisy ze své databáze registrovaných uživatelů. Tato databáze obsahuje údaje o firmách, a to v rozsahu: datum založení a datum změny, dále základní informace, jako je název, IČ, DIČ a případnou poznámku, dále provozovna-pokud se zobrazuje, kde jsou uvedeny údaje adresné, telefonní, e-mail, kategorie (např. advokáti, církve...) a informace z OR/ŽR.

K adresátovi [redacted] obviněná disponuje ve své databázi následujícími informacemi: [redacted]

[REDACTED]

K adresátovi [REDACTED] obviněná disponuje ve své databázi následujícími informacemi. Založena [REDACTED] poznámka: Dovoluji si předpokládat, že mne i mnou zastupované společnosti vyřadíte z evidence a nebudete nás nadále obtěžovat. A nebylo by od věci, kdybyste tak učinili se všemi ostatními právními subjekty naší církve. Dále adresné údaje: [REDACTED], telefon na provozovnu: [REDACTED] e-mail na provozovnu: [REDACTED] kategorie: církve. Jiné údaje k tomuto adresátovi nejsou v databázi uvedeny.

K adresátovi [REDACTED] obviněná disponuje ve své databázi následujícími informacemi. Založena [REDACTED] telefon na provozovnu: [REDACTED] e-mail na provozovnu: [REDACTED] kategorie: obchodní činnost, marketing/administrativní služby/manažerské kurzy. Jiné údaje k tomuto adresátovi nejsou v databázi uvedeny.

K adresátovi [REDACTED] obviněná disponuje ve své databázi následujícími informacemi. [REDACTED] telefon na provozovnu: [REDACTED] e-mail na provozovnu: [REDACTED] kategorie: sportovní a fitness centra. Jiné údaje k tomuto adresátovi nejsou v databázi uvedeny.

K adresátovi [REDACTED] obviněná disponuje ve své databázi následujícími informacemi. [REDACTED] e-mail na provozovnu: [REDACTED] kategorie: ostatní internetové služby/audiovizuální služby. Jiné údaje k tomuto adresátovi nejsou v databázi uvedeny.

K adresátovi [REDACTED] obviněná uvedla, že jej v databázi registrovaných nemůže najít, přičemž požadoval zaslání kopie zprávy.

Správní orgán zaslal dne 12. července 2018 obviněné žádost o vyjádření se též k adresátovi [REDACTED], přičemž obviněné zaslal též požadovanou kopii zprávy. Současně ji též vyzval k vysvětlení skutečnosti, proč u subjektu [REDACTED] jako datum založení je uvedeno 28. prosince 2011, ale změna je evidována již dne 2. listopadu 2010, tedy změna byla provedena téměř rok předtím, než měl být založen profil pana [REDACTED]. Na tuto žádost správního orgánu však obviněná již nikterak nereagovala.

Správní orgán dále dne 12. července 2018 zaslal všem adresátům žádost o sdělení a případné doložení vztahující se k tvrzením obviněné ohledně jejich registrací.

Adresát [REDACTED] ve své odpovědi dne 17. července 2018 sdělil, že mu není známo, že by některý ze stávajících nebo předchozích statutárních zástupců organizace na webových stránkách [REDACTED] profil dne 28. října 2010 založil nebo jej dne 15. srpna 2016 aktualizovali nebo jakýmkoli způsobem navázali se společností [REDACTED] akoukoli spoluprací či právní vztah (zákazník apod.). Dále uvedl, že dne 19. června 2018 žádal společnost [REDACTED] prostřednictvím e-mailu o okamžité zastavení zaslání e-mailů. Dne 20. června obdržel odpověď, že prezentace byla smazána a žádný další e-mail nepřijde (viz příloha k Čj. UOOU-00752/18-17). Adresát k tomu uvedl, že neví co přesně chápat pod „prezentace byla smazána“, nicméně jeho společnost lze na [REDACTED] stále vyhledat [REDACTED].

K uživateli elektronické adresy [redacted] správní orgán dále dodává, že tento uživatel ve svém doplnění vyjádření ze dne 26. července 2018 doložil další zaslané e-mailové zprávy, obchodní sdělení a to ze dne 4. srpna 2016 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted] - zkontrolujte vase kontakty na internetu“, ze dne 15. srpna 2016 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted] - na internetu bude vase prezentace ukoncena“, ze dne 14. září 2016 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted] - vase internetova prezentace byla ukoncena“, ze dne 2. prosince 2016 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted]“, ze dne 10. prosince 2016 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted]“, ze dne 22. března 2017 z emailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted] - vase firma a internetova prezentace“, ze dne 21. července 2017 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted] zkontrolujte nastaveni vasi prezentace“, ze dne 1. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted] - prezentace byla ukoncena“, ze dne 30. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted]“, ze dne 23. února 2018 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: „[redacted]“, ze dne 18. června 2018 z e-mailové adresy [redacted] s textem OS: [redacted]“, a taktéž automatickou odpověď ze dne 19. června 2018 týkající se odhlášení s textem *„Dobrý den, vaše zpráva byla přijata a předána k řešení příslušnému oddělení. Budeme na ni reagovat v nejbližším možném termínu. S pozdravem [redacted]“*, kdy následovala dne 20. června 2018 i e-mailová zpráva s textem *„Dobrý den, vaše zpráva byla přijata a předána k řešení příslušnému oddělení. Budeme na ni reagovat v nejbližším možném termínu. S pozdravem [redacted]“*.

Adresát [redacted] ve své odpovědi ze dne 19. července 2018 sdělil, že na uvedených stránkách [redacted] profil nikdy nezaložil, se společností nespolupracoval ani nebyl jejím zákazníkem.

Adresát [redacted] ve své odpovědi ze dne 20. července 2018 sdělila, že si není vědoma, že by kdy s touto společností uzavřela jakoukoliv smlouvu o spolupráci či se stala jejich zákazníkem. Dále uvedla, že jistě může vyloučit, že by i u této společnosti zadala tvorbu webových stránek, neboť tímto zadáním pověřila jinou třetí osobu. Dále se domnívá, že si na webových stránkách [redacted] ani nezaložila webový profil, ani jej následně neaktualizovala a konstatuje, že za posledních několik let s uvedenou společností nikterak nekomunikovala.

Adresát [redacted] ve své odpovědi ze dne 23. července 2018 sdělil, že registraci na webových stránkách [redacted] neprovedl a k aktualizacím také nedošlo. Dále uvedl, že se společností nikdy v rámci této registrace nespolupracoval a ani si nenechal vytvořit stránky. Na závěr uvedl, že z jiné jeho firmy web [redacted] zná a byl překvapen, kde opět vzali jeho data.

Adresát [redacted] ve své odpovědi ze dne 24. července 2018 sdělil, že nemá čím doložit, že se společností [redacted] nikdy nespolupracovali, ani nebyli jejím zákazníkem. Dále uvedl, že profil s názvem [redacted] na webových stránkách [redacted] nikdy nezaložili, tudíž ani nebyl důvod ho měnit (aktualizovat).

Správní orgán porovnal výpisy z databáze registrovaných uživatelů zasláné obviněnou a jednotlivá tvrzení stěžovatelů, které byla součástí jejich stížností a dále též jejich doplňujících vyjádření. S ohledem na skutečnost, že obviněná nedoložila žádné potvrzení o příchozích platbách od stěžovatelů (výpisy z účtů, faktury) a s ohledem na tvrzení stěžovatelů, tedy že nejsou zákazníky obviněné, dospěl správní orgán k názoru, že stěžovatelé se v době doručení obchodních sdělení nenacházeli v pozici zákazníka obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., a proto jim z tohoto titulu nemohla být obchodní sdělení zasílána. Pro šíření obchodních sdělení tak bylo za potřebí jiného právního titulu, a to souhlasu se zasíláním obchodních sdělení, jak je popsáno výše.

Správní orgán dále uvádí, že doložený výpis z databáze registrovaných uživatelů žádným způsobem souhlas se zasíláním obchodních sdělení udělený těmito adresáty neprokazuje. Tuto skutečnost též potvrzují jednotlivá vyjádření stěžovatelů, kteří ani v jednom případě neuvádějí, že by se na [REDAKCE] či jiným způsobem u obviněné registrovali a současně, že by vyslovili souhlas se zasíláním obchodních sdělení. Navíc u zápisu v databázi vztahujícího se k adresátovi [REDAKCE] je uvedena poznámka, která nesouhlasí s uveřejněním v evidenci na [REDAKCE] a žádá, aby nebyli nadále obtěžováni. Dále též adresát [REDAKCE] ve své stížnosti uvedl a doložil, že příjem obchodních sdělení již dříve (konkrétně v roce 2012) odmítal (viz výše), další odmítání pak dle jeho doplňujícího vyjádření provedl dne 19. června 2018, přičemž následující den obdržel odpověď, že prezentace byla smazána a žádný další e-mail nepříjde, nicméně jeho společnost lze na [REDAKCE] stále dohledat.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku I bod 2 tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda jsou zasílané zprávy jako obchodní sdělení zřetelně a jasně označena.

K tomu je třeba uvést, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy (např.: OS: [REDAKCE] či Newsletter – správa prezentace, Akce – sleva na prezentaci na webu, apod.). Obchodní sdělení musí tedy být označeno tak, aby zcela jasně a bez nejmenších pochybností na první pohled evokovalo obchodní nabídku. Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán z pohledu označení obchodních sdělení zanalyzoval všechna předmětná obchodní sdělení a zjistil, že u pěti zasláných obchodních sdělení byl v předmětu zprávy uveden název subjektu, kterému bylo obchodní sdělení určeno a v jednom případě bylo v předmětu zprávy uvedeno „dejte hodnocení nalezené firmě a službě“. Ani v jednom případě

tak není možné konstatovat, že by obviněná dostatečným způsobem naplnila zákonný požadavek na „jasné a zřetelné“ označení obchodních sdělení.

Na základě shora uvedeného má správní orgán za prokazané, že obviněná ani v jednom případě nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy neoznačila zasílané zprávy zřetelně a jasně jako obchodní sdělení, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku I bod 3 tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b), tedy zda předmětná obchodní sdělení neskrývají nebo neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

Správní orgán posoudil všechna zasláná obchodní sdělení a konstatuje, že v jednom případě (obchodní sdělení ze dne 12. února 2018 z elektronické adresy [redacted] na elektronickou adresu [redacted]) byl v patičce e-mailové zprávy uveden název společnosti, včetně adresy a IČ. V ostatních případech bylo v zasláných obchodních sdělení v horní části zprávy umístěno logo [redacted] a v textu zprávy byla možnost se přes proklik na jeho určité části dostat na webové stránky obviněné, dále pak byla ke zprávách přiložena příloha s názvem „výzva“. Po jejím otevření se objevila „výzva k platbě za Vaší prezentaci na internetu“ s uvedením čísla smlouvy, identifikačními údaji dodavatele (v tomto případě obviněné) a odběratele (tedy adresáta obchodního sdělení) a informace o platebních podmínkách.

K tomu správní orgán dodává, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro takové označení stačí uvést jasnou identifikaci podnikatele, tedy jasné uvedení obchodní firmy, jména s dodatkem a jednoznačný identifikátor, kterým je např. IČO. Zároveň je však třeba dodat, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na stránky šířitele, není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko. Stejně platí také pro přílohy, které byly součástí obchodních sdělení, jelikož, jak je výše uvedeno, žádný z adresátů službu, tedy prezentaci na internetu nepoptával či se k ní neregistroval, a proto by otevření takových příloh s názvem „výzva“ pro ně bylo stejným bezpečnostním rizikem.

Na základě shora uvedeného má správní orgán za prokazané, že téměř ve všech případech (s výjimkou obchodního sdělení ze dne 12. února 2018 z elektronické adresy [redacted] na elektronickou adresu [redacted]), obviněná nepostupovala

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v obchodních sděleních nebyl uveden odesílatel, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovou v § 7 odst. 2 a odst. 4 písm. a) a b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost šířit obchodní sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k těm uživatelům, který k tomu dali předchozí souhlas, a zároveň ani jedna ze zasílaných zpráv nebyla označena jako obchodní sdělení a zároveň téměř všechny (s výjimkou obchodního sdělení ze dne 12. února 2018 zaslaného z elektronické adresy [redacted] na elektronickou adresu [redacted]) zasílané zprávy (obchodní sdělení) skrývaly či utajovaly totožnost osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňovala, čímž obviněná spáchala přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1, 2 a 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Na základě § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněným je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku (§ 37 cit. zákona) správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že obviněná se zabývá propagací svých klientů na internetu, a tudíž je na ni možné hledět jako na obchodního profesionála (§ 37 písm. g) cit. zákona) ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Při stanovení výše správního trestu správní orgán rovněž přihlédl k přitěžujícím okolnostem, kdy obviněná svým protiprávním jednáním spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona) a zároveň je možné konstatovat, že tento přestupek byl obviněnou spáchán opakovaně (§ 40 písm. c) cit. zákona), neboť s obviněnou již bylo vedeno několik kontrolních a správních řízení týkajících se problematiky šíření obchodních sdělení (sp. zn. UOOU-03232/09, sp. zn. UOOU-07195/16 a sp. zn. UOOU-07544/17). Správní orgán též posoudil jednání obviněné ve vztahu k polehčujícím okolnostem ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb., nicméně došel k závěru, že žádnou z uvedených okolností není možné v jednání obviněné shledat.

K uvedené správní sankci správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, nicméně v době vyhotovení tohoto rozhodnutí nebyly na portálu www.justice.cz u obviněné vedeny žádné novější účetní záznamy, ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném

dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet (jako poslední záznam je uvedena účetní závěrka z roku 2014). Proto správní orgán uložil peněžitý trest tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 29. srpna 2018

otisk
úředního
razítka

Ing. Josef Vacula
inspektor
(podepsáno elektronicky)